

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 86.148 van 21 maart 2000

A. 75.141/VIII-328

In zake : **CORNET** Arille,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel MAHIEU, advocaat,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

Tussenkomende partij :

BOSSU Xavier,
Rue Saint-Amand 4
6720 Hachy.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 29 juli 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Arille CORNET de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 18 april 1997 houdende benoeming van Xavier BOSSU tot commissaris van het arrondissement Aarlen-Neufchâteau-Virton;

Gezien het op 18 februari 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Xavier BOSSU vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1998 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 17 november 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 maart 2000;

Gehoord het verslag van mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. MOLITOR, loco Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. de JONGHE D'ARDOYE, loco Mr. MAHIEU, advocaat, die voor de verwerende partij en de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

Het Belgisch Staatsblad van 27 juni 1996 heeft vacatures bekendgemaakt van verscheidene betrekkingen van arrondissementscommissaris. Voor de betrekking van Aarlen-Neufchâteau-Virton hebben zich drieëndertig gegadigden gemeld, onder wie verzoeker en de tussenkomende partij. Op 20 augustus 1996 besluit de selectiecommissie dat de sollicitatie van de tussenkomende partij ontvankelijk is doordat "de ambten van leerkracht beschouwd zullen worden als wetenschappelijk ambt van niveau 1 wanneer dat ambt wordt uitgeoefend op basis van een diploma dat toegang verleent tot niveau 1". In verband met de sollicitatie van verzoeker heeft de selectiecommissie besloten dat ze "ontvankelijk zal worden verklaard indien laatstgenoemde het bewijs levert dat zijn verschillende detacheringen aan ministeriële kabinetten geschied zijn in ambten die geacht kunnen worden van niveau 1 te zijn".

De selectiecommissie heeft vervolgens besloten de gegadigden van wie de sollicitatie niet onontvankelijk was verklaard - onder wie de tussenkomende partij en verzoeker - op te roepen voor een aanvullend onderhoud.

De selectiecommissie is op 16 september 1996 opnieuw bijeengekomen. Zij heeft in de eerste plaats vastgesteld dat verzoeker de ontvankelijkheid van zijn sollicitatie had gerechtvaardigd en dat drie gegadigden hun kandidatuur hadden ingetrokken. Zij heeft vervolgens de twintig overblijvende gegadigden gehoord op de

volgende wijze : elke gegadigde heeft willekeurig een vraag getrokken in verband met het ambt van arrondissementscommissaris, heeft twintig minuten gekregen om zijn antwoord voor te bereiden en het voor te leggen aan de leden van de commissie, die bovendien andere vragen hebben gesteld die hen inzicht konden verschaffen in de bekwaamheid van de gegadigden. Alvorens de gegadigden te horen heeft de voorzitter erop gewezen dat het niet om een examen ging, dat de gegadigden niet beoordeeld werden op hun technische kennis, maar op hun ervaring, hun persoonlijkheid en de wijze waarop ze het ambt beschouwden.

Nadat alle gegadigden waren gehoord, heeft de selectiecommissie de aanspraken en verdiensten van ieder van hen omstandig onderzocht op grond van het onderhoud en de omstandige nota die bij de kandidatuur was gevoegd. Uit die bespreking is gebleken dat de tussenkomende partij "een uitstekende kandidaat" is; deze beoordeling wordt gemotiveerd als volgt :

" Hoewel de heer Bossu geen ambten heeft uitgeoefend die rechtstreeks verband houden met het ambt van arrondissementscommissaris, heeft hij een zekere ervaring opgedaan, onder andere als gemeenteraadslid. De persoonlijkheid van de heer Bossu heeft op de commissie een gunstige indruk gemaakt. Hij beschikt over een grote openheid van geest, over uitgesproken intellectuele capaciteiten die erop wijzen dat hij aan het ambt van arrondissementscommissaris een forse impuls zou kunnen geven indien hij wordt benoemd. Hij heeft tevens een duidelijke visie op de rol van een arrondissementscommissaris in de provinciale instellingen".

In verband met verzoeker heeft de selectiecommissie het volgende geoordeeld :

" De heer CORNET is een goede gegadigde. Hij kan zeer goed synthetisch denken. Hij kent zijn stof en heeft weinig fouten begaan in zijn antwoorden. Bovendien heeft hij interessante ervaring, inzonderheid op het gebied van politie".

De leden van de selectiecommissie hebben dan gestemd. De tussenkomende partij heeft dertig punten behaald en verzoeker vierentwintig. De rangschikking is opgemaakt en gemotiveerd als volgt :

" De heer BOSSU wordt als eerste gerangschikt. Hoewel hij geen ambt heeft uitgeoefend dat rechtstreeks in verband staat met dat van arrondissementscommissaris, heeft de heer Bossu een zekere ervaring opgedaan inzake het raderwerk van de administratie, onder andere als gemeenteraadslid. De persoonlijkheid van de heer BOSSU heeft op de commissie een gunstige indruk gemaakt. Hij beschikt over een grote openheid van geest, uitgesproken intellectuele capaciteiten waaruit kan worden opgemaakt dat hij een forse impuls zou kunnen geven aan het ambt van arrondissementscommissaris, indien hij wordt benoemd. Hij heeft tevens een duidelijke visie op de rol van een arrondissementscommissaris in de provinciale instellingen. De polyvalentie van deze gegadigde vult ruimschoots zijn ietwat minder uitgebreide ervaring dan die van andere gegadigden aan.

De leden van de commissie zijn van oordeel dat de heer CORNET als tweede dient te worden gerangschikt. Hij kent goed de verschillende aspecten van het ambt van arrondissementscommissaris en zijn synthetisch denken is uitstekend. Hij heeft een uitstekende theoretische ervaring, hoewel die iets te veel op de politie is gericht".

De selectiecommissie heeft die met redenen omklede rangschikking eenparig goedgekeurd.

Op 11 oktober 1996 heeft verzoeker een bezwaar ingediend tegen de door de selectiecommissie opgemaakte rangschikking. Hij heeft daarin hoofdzakelijk uiteengezet dat zijn beroepservaring meer aangepast was aan het ambt van arrondissementscommissaris dan die van de tussenkomende partij. Hij heeft erover geklaagd dat zijn eigen persoonlijkheid niet in aanmerking is genomen, terwijl de tussenkomende partij als eerste is gerangschikt wegens de indruk die zijn persoonlijkheid had gemaakt bij de commissie.

De selectiecommissie heeft dit bezwaar op 18 oktober 1996 onderzocht en heeft geoordeeld dat daarin geen enkel nieuw gegeven werd aangevoerd dat het op 16 september 1996 gedane voorstel kon wijzigen. De commissie heeft er bij die gelegenheid op gewezen dat "de gegadigden van goed gehalte waren en men een keuze heeft moeten maken uit de besten ervan".

Bij een koninklijk besluit van 18 april 1997 is de tussenkomende partij benoemd tot arrondissementscommissaris van Aarlen-Neufchâteau-Virton.

Het betreft de bestreden handeling, in de motivering waarvan wordt verwezen naar het voorstel en het eenparig advies van de selectiecommissie en wordt geoordeeld dat "de selectiecommissie de kandidaturen grondig heeft onderzocht, de gegadigden heeft gehoord en hun aanspraken en verdiensten heeft onderzocht" en dat "de notulen van de vergadering van 16 september 1996 de kwaliteiten van de heer Xavier BOSSU vermelden en de redenen waarom hij op die plaats is gerangschikt";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan het feit dat de aanspraken en verdiensten van de gegadigden niet zijn vergeleken en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat hij uiteenzet dat de bestreden handeling, waarin verwezen wordt naar het voorstel en naar het advies van de selectiecommissie, geen motivering bevat die erop zou wijzen dat de benoemingsgerechtigde overheid zelf de aanspraken en verdiensten van de gegadigden effectief zou hebben vergeleken; dat hij van oordeel is dat in het advies van de selectiecommissie evenmin een zodanige vergelijking is gedaan en dit de overheid dus niet in de

mogelijkheid heeft gesteld de beste gegadigde te kiezen met perfecte kennis van zaken; dat hij erop wijst dat het advies van de commissie hoofdzakelijk berust op het onderhoud met de gegadigden en dat hun aanspraken, diploma's en beroepservaring niet voldoende zijn onderzocht en vergeleken; dat hij voorts zegt dat het dossier geen enkel tastbaar spoor bevat van de inhoud van die gesprekken en van de aan de gegadigden gestelde vragen; dat hij daaruit afleidt dat de motivering van het door de commissie gegeven advies over de kandidatuur van de tussenkomende partij niet voldoende is gestaafd door het dossier; dat hij vaststelt dat de beoordeling van de commissie, wat hem betreft, summier is uit het oogpunt van de aanspraken, verdiensten en beroepservaring en dat niets is gezegd over zijn persoonlijkheid;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan het feit dat de aanspraken en verdiensten van de gegadigden niet zijn vergeleken, aan dwaling omtrent de motieven en gebrek aan motivering, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur; dat hij uiteenzet dat zijn beroepservaring rechtstreeks verband houdt met het ambt van arrondissementscommissaris en dat hij dat verband heeft onderstreept in de omstandige nota die bij zijn kandidatuur was gevoegd; dat de verwerende partij daar naar zijn mening geen rekening mee heeft gehouden; dat verzoeker vervolgens de motieven kritiseert die de verwerende partij ertoe hebben gebracht de kandidatuur van de tussenkomende partij in aanmerking te nemen en beschouwt dat ze kennelijk onredelijk zijn; dat hij beweert en poogt aan te tonen dat zijn aanspraken, verdiensten en beroepservaring beduidend waardevoller zijn dan die van de tussenkomende partij; dat hij vaststelt dat krachtens de provinciewet, de taken van de politie hoofdzakelijk worden opgedragen

aan de arrondissementscommissaris; dat hij er in dat opzicht van uitgaat dat zijn aanspraken en verdiensten ontegensprekelijk van grotere waarde zijn dan die van de tussenkomende partij;

Overwegende in dit geval, wat de beide middelen samen betreft, dat de motivering door verwijzing naar het advies van de selectiecommissie des te meer gerechtvaardigd is daar luidens artikel 8 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1995 betreffende de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen voorrang wordt verleend aan de door de selectiecommissie als eerste gerangschikte gegadigde, dit wil zeggen, in de onderhavige zaak aan de tussenkomende partij; dat artikel 7 van het reglement van orde van de selectiecommissie voorziet in een selectieprocedure die een objectief en effectief onderzoek van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden garandeert; dat deze procedure immers een onderhoud met de gegadigden bevat, een algemene bespreking tijdens welke elke kandidatuur wordt onderzocht, een cijfer dat door elk lid van de commissie wordt toegekend aan elke gegadigde, een rangschikking van de gegadigden volgens het totaal aantal behaalde punten, een stemming over de rangschikking en over de motivering ervan; dat deze procedure in het onderhavige geval nauwgezet is gevolgd; dat de motivering duidelijk en omstandig is; dat de selectiecommissie in het bijzonder de redenen heeft opgegeven waarom zij de tussenkomende partij als eerste heeft gerangschikt en verzoeker als tweede; dat de beoordelingsgegevens die te maken hebben met de persoonlijkheid van de tussenkomende partij, zijn intelligentie, zijn openheid van geest en zijn duidelijke visie op de rol van een arrondissementscommissaris, zowel blijken uit het dossier met de kandidatuur van de tussenkomende partij

met daarin onder meer een omstandige nota met de motivering, als uit de sterke indruk die hij had gemaakt op alle leden van de selectiecommissie; dat geen enkele regel de overheid die gegadigden voor een benoeming hoort, verplicht een proces-verbaal van verhoor op te stellen, zodat niet blijkt dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan; dat het eerste en het derde middel niet gegrond zijn;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van artikel 1, 8°, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1995 betreffende de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan machtsoverschrijding; dat hij erop wijst dat de kandidatuur van de tussenkomende partij ontvankelijk is bevonden omdat het ambt van leerkracht beschouwd kan worden als een wetenschappelijk ambt van niveau 1 in de zin van de in het middel vermelde bepaling, wanneer dit ambt is uitgeoefend op grond van een diploma dat toegang verleent tot niveau 1; dat hij aanvoert dat deze beoordeling onredelijk is en dat de kandidatuur van de tussenkomende partij niet-ontvankelijk behoorde te worden verklaard; dat hij preciseert dat een ambt van leraar, vervolgens van directeur in het secundair onderwijs, redelijkerwijze niet kunnen worden gelijkgesteld met een wetenschappelijk ambt van niveau 1; dat hij van oordeel is dat de selectiecommissie de voorwaarde inzake diploma waarin artikel 1, 7°, van het voormelde koninklijk besluit van 7 augustus 1995 voorziet en de voorwaarde inzake beroepservaring waarvan sprake is in artikel 1, 8°, van het genoemde besluit, heeft verward; dat verzoeker in zijn laatste memorie onder meer betoogt dat de ambten die worden uitgeoefend in de wetenschappelijke of academische korpsen van het hoger onderwijs, wetenschappelijke ambten zijn daar zij het verstrekken

van kennis op hoog niveau paren aan een strikte onderzoeksmethodiek, terwijl het secundair onderwijs, de algemene en technische humaniora zorgen voor een weliswaar belangrijke humanistische opleiding, doch die niet als "wetenschappelijk" kan worden bestempeld;

Overwegende dat de gegadigden voor de betrekking van arrondissementscommissaris krachtens artikel 1, 8°, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1995 waarnaar in het middel wordt verwezen, "gedurende tien jaar in België gerechtelijke, wetenschappelijke of administratieve ambten van niveau 1" moeten hebben bekleed; dat het begrip wetenschappelijke ambten van niveau 1 niet wordt gedefinieerd in het besluit van 7 augustus 1995, noch in de wet of in een andere verordening; dat het dus aan de verwerende partij toekomt dat begrip te interpreteren; dat de verwerende partij, door ervan uit te gaan dat de ambten van leraar, vervolgens van directeur in het secundair onderwijs en de ambten van stagemeester aan de faculteit letteren en wijsbegeerte van de UCL, die door de tussenkomende partij zijn uitgeoefend op grond van een universitair diploma dat toegang verleent tot de ambten van niveau 1 van de rijksbesturen, wetenschappelijke ambten van niveau 1 zijn, die woorden niet op een onredelijke wijze heeft geïnterpreteerd; dat de sollicitatie van de tussenkomende partij des te meer ontvankelijk was, daar de ambten van directeur in het secundair onderwijs administratieve aspecten omvatten; dat het tweede middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan schending van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en non-discriminatie, aan het niet vergelijken van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden, aan dwaling omtrent de motieven en gebrek aan motivering, aan kennelijke dwaling omtrent de

beoordeling en aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur; dat hij erop wijst dat de selectiecommissie een zeer gunstige beoordeling heeft gegeven over hem, maar hem slechts als tweede heeft gerangschikt, omdat zijn ervaring te veel gericht was op de politie; dat hij vaststelt dat dezelfde selectiecommissie, naar aanleiding van dezelfde vergadering, Daniel SCHREIBER als eerste heeft gerangschikt vóór hem, voor de betrekking van arrondissementscommissaris van Charleroi-Thuin, omdat hij zeer veel ervaring had, alleen opgedaan bij de politie; dat hij daaruit afleidt dat de beoordelingscriteria niet dezelfde zijn geweest in beide procedures, aangezien de rangschikking van Daniel SCHREIBER als eerste in de procedure voor de betrekking van arrondissementscommissaris van Charleroi-Thuin is gerechtvaardigd op grond van die ervaring op politiegebied en op grond van diezelfde ervaring wordt gerechtvaardigd dat verzoeker als tweede wordt gerangschikt in de omstreden procedure; dat zelfs indien de selectiecommissie andere redenen heeft aangevoerd, de politionele ervaring volgens hem beschouwd is als een doorslaggevend gegeven voor de rangschikking van Daniel SCHREIBER als eerste, vóór verzoeker, wiens praktische kennis op politiegebied minder relevant werd geacht;

Overwegende dat de vergelijking van twee verschillende benoemingsprocedures niet relevant is; dat de tussenkomende partij bovendien niet heeft gesolliciteerd naar de betrekking van Charleroi-Thuin en dat het in die procedure erom ging een keuze te maken tussen twee gegadigden - Daniel SCHREIBER en verzoeker - beiden specialisten op politiegebied; dat het vierde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 12.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op eenentwintig maart tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.